

Бързо производство. Незабавно производство

1. Бързо производство.

Бързото производство е диференцирана процедура, с която се постига процесуална икономия. НПК изисква разглеждането и решаването на делата да става в разумен срок. Когато се извършва разследване по едно дело, срокът винаги следва да е разумен, тъй като обратното означава отказ от правосъдие. Бързото производство е производство, което може да бъде провеждано от всички разследващи органи - следователи, служители от МВР, разследващи полицаи, служители от Агенция Митници, назначени на длъжност „Разследващ митнически инспектор”, както и полицейски органи в МВР и митнически органи в Агенция „Митници” в случаите предвидени в НПК (чл. 52. ал.1. от НПК т. 1. до 3.).

Фактическите основания за провеждане на бързо производство са следните:

1. деянието да съставлява престъпление съгласно НК и да е от общ характер - чл. 191. от НПК;
2. да са налице основанията по чл. 356., ал. 1. от НПК;
3. да не е изтекла предвидената в закона давност;
4. деецът да разбира свойството и значението на извършеното деяние и да е в състояние да ръководи постъпките си;
5. деянието да е извършено от наказателно-отговорно лице.

Правилата за бързо производство са уредени в глава 24 - чл. 356 - 361 от НПК. Според текстовете то може да се провежда, когато е налице някое да е от следните четири основания:

- 1) лицето е заловено при или непосредствено след извършване на престъплението;
- 2) върху тялото или дрехите на лицето има явни следи от престъплението;
- 3) лицето се е явило лично пред съответните органи на МВР, разследващия орган или прокурора с признание за извършеното престъпление;
- 4) очевидец посочи лицето, извършило престъплението.

В случая няма акт за образуване на наказателно производство, а то се счита започнато чрез първото действие по разследването. С акта за първото действие по разследване срещу лицето, за което има обосновано предположение, че е извършило престъплението, то се счита за обвиняем. Затова не се изготвя нарочен процесуален акт

за привличане в качеството на обвиняем. Разследващият орган веднага уведомява прокурора. Това разследване се извършва в срок, който е до 7 дни от установяване на кое да е от посочените четири основания, като за предявяването пострадалият не се призовава.

Когато са налице предпоставките, посочени в разпоредбата на чл. 356. ал. 1. от НПК, се произвежда първо производство. Законодателят е имал предвид всички случаи на очевидно престъпление, когато без особени затруднения може да бъде доказано съответното престъпно деяние. При провеждане на бързо производство разследващият орган може да нареди предварително задържане за срок от 24 часа, като аргумент за това се извлича от разпоредбата на чл. 361. от НПК. Прокурорът може да постанови задържане на обвиняемия до 72 часа за осигуряването му пред съда при вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ в досъдебното производство по аргумент от чл. 361. във връзка с чл. 64., ал. 2. от НПК.

Според разпоредбите на чл. 356., ал. 3. от НПК делото се образува със съставяне на акта за първото действие по разследването. Разследващият орган незабавно уведомява прокурора (чл. 356., ал. 2. от НПК), за да може той да встъпи във функциите си по ръководство и надзор на разследването.

Поначало няма законова пречка бързото, както и незабавното производство да се осъществяват в досъдебната фаза от следовател, а не само от дознател. Довод в тази насока е употребеното както навсякъде другаде, така и в НПК родово понятие „разследващ орган“, в което се включват и следователите.

Акт на първо действие е всеки акт на разследващия орган, в който се съдържат данни за обосновано предположение, че е извършено престъпление и са разяснени правата на конкретното лице в качеството му на обвиняем (чл. 356., ал. 4. от НПК). В съдържанието на този акт следва да се отразят всички обстоятелства и уведомления по чл. 219., ал. 3. от НПК, с което се гарантират правата на обвиняемия. Наред с това обаче в практиката се наблюдават случаи, при които разследващите органи съставят постановление за привличане на обвиняем, със съставянето на което конкретното лице придобива качеството на обвиняем.

Наблюдаващият прокурор не осъществява непрестанно пряко ръководство и надзор над разследването при бързо производство. Поради тази причина при неговото произнасяне в 3-дневен срок след предоставяне на материалите, той може да постанови допълнително разследване за събиране на нови доказателства или за отстраняване на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В този случай определя